

21 Jan 2013

www.silentwork.org

ONDERVOEDING BIJ VLUCHTELINGEN EN (VERGETEN) KINDEREN IN OOSTELIJK MAURITANIË.

Reisbrief uit Mauritanië, januari 2013

Lieve lezers,

Het is nooit mijn bedoeling een klaagbrief te sturen. Toch wil ik u informeren over de situatie in oostelijk Mauritanië. Dit is het gebied waar wij (Silent Work) al meer dan 15 jaar werken aan schoon drinkwater, gezonde voeding en gezondheidszorg.

Door deze moeilijke periode voor de vluchtelingen van de oorlog in Mali, wordt de situatie van de ondervoede kinderen van Mali en Mauritanië pijnlijk duidelijk. Zij leven in hetzelfde gebied, zij zijn alleen gescheiden door de grens.

Door het leven in het vluchtelingenkamp wordt de situatie extra scherp .

Ik zal u niet belasten met informatie uit dit oorlogsgebied. Dat is niet aan ons. Ons werk ligt nog steeds bij deze kinderen.

*Dit is geen foto van HIER en niet van NU
Maar zou het wel kunnen zijn.*

In Mbéra het vluchtelingenkamp in het oosten van Mauritanië, de thuisbasis van 55.000 Malinezen, is iets minder dan één kind op de vijf ondervoed en 4,6 procent ernstig ondervoed. Dit is twee tot drie keer het nationale gemiddelde volgens een in november jl. verschenen enquête door NGO Artsen zonder Grenzen (AZG).

Volgens AZG hoofd in Mauritanië K.Nawezi sterven kinderen in Mauritanië onder de vijf jaar voornamelijk door een combinatie van ondervoeding en malaria, infecties van de luchtwegen en diarree. Hij beschrijft de situatie als 'alarmerend en onaanvaardbaar'.

Sterftcijfers zijn hoog mede omdat moeders hun kinderen pas naar gezondheidscentra brengen als ze bijna dood zijn, vertelde Nawezi aan de IRIN vorige maand in de hoofdstad Nouakchott.

(Geïntegreerde regionale informatienetwerken, beter bekend als IRIN, fungeert als een persbureau met de nadruk op humanitaire verhalen in regio's die vaak worden vergeten of niet vermeld worden, verkeerd begrepen of genegeerd.)

Het therapeutische voedingsprogramma dat is ontworpen om de acute ondervoeding van de kinderen terug te brengen bereikt bijna de helft van de moeders niet waarvoor het bedoeld is. Deels omdat zij als nomaden leven: ze zijn vaak in beweging, reizen binnen Mauritanië en van en naar Mali.

Ondervoeding is ook hoog omdat vluchtelingen hebben zich moeten aanpassen aan een compleet andere voeding, gedomineerd door graan in plaats van melk en vlees waaraan zij gewend zijn. Evenals de Mauritaanse kinderen in het oosten van Mauritanië.

WFP is toch op zoek naar vervanging van het voedsel dat ze op dit moment verspreiden met waardebonnen, die de vluchtelingen in staat zouden stellen om te kopen wat ze willen, maar ze moeten wel voldoende studie maken van de markt, zei Cordeil. En in die tussentijd, vraag ik mij af? Gewoon vlees en melk sturen, er is genoeg. Onze handen jeuken om ons er mee te bemoeien, toch zijn wij blij dat er aandacht is voor dit probleem.

'Bewijs van echte wanhoop'

Sommige Mbéra kampbewoners hebben gezegd dat ze klaar zijn om terug te gaan naar de islamitische hel in het noorden, ondanks de instelling van strikte Sharia-wetgeving. Dit vanwege de achtergelaten kudde en het meer vertrouwde culturele leven, met inbegrip van de levensmiddelen die ze kennen (vlees en melk). Dit is het bewijs van echte wanhoop.

In Bassikounou, niet ver van het kamp, is men een noodhospitaal aan het opzetten zodat vrouwen met zwangerschap-gerelateerde complicaties niet tot 200km moeten reizen naar Nema (dichtstbijzijnde ziekenhuis in Mauritanië) om hulp te zoeken.

Voeding is steeds vaker onderdeel van het ontwikkelingsbeleid van de Mauritaanse regering.

Maar in veel plattelandsgebieden, met inbegrip van de meeste van Oost-Mauritanië, hebben de gezondheidsposten van de overheid te weinig capaciteit om ondervoeding aan te pakken, mede door de nauwelijks aanwezige hulporganisaties.

Artsen zonder Grenzen wil starten met teams voor gezondheidszorg in het vluchtelingenkamp Mbéra en overweegt het doen van huis-aan-huisbezoeken om ervoor te zorgen dat kinderen niet lijden achter gesloten deuren, zei Nawezi.

Ik hoop dat u niet te somber wordt van deze informatie, ik wilde het toch even kwijt nu het voor de wereld zoveel duidelijker wordt.

Wij wanhopen niet, integendeel we werken vol goede moed aan onze projecten, om deze vergeten kinderen een gezondere toekomst te bieden. In de regio waar wij samen met de lokale bevolking vijf van deze projecten hebben gerealiseerd (schoon drinkwater, gezonde voeding, gezondheidszorg, onderwijs en werkgelegenheid) is er van dit probleem nauwelijks meer sprake.

Een warme stevige groet uit Mauritanië
Wiljo Woodi Oosterom
Demba Abou Bâh
en de vergeten kinderen van Afrika.

Voor nieuwe betrokkenen bij Silent Work:
Silent Work is opgericht door mevrouw Wiljo Woodi Oosterom in 2000 en ingeschreven bij de kamer van Koophandel.

Silent Work werkt voor de vergeten kinderen van Afrika en zorgt in ontoegankelijke gebieden voor:

- Schoon drinkwater,
- Gezonde voeding (landbouw),
- Gezondheidszorg,
- Onderwijs en
- Werkgelegenheid

En vergeet daarbij het dove en/of gehandicapte kind niet.

www.silentwork.org